

Σ.Μ.

0 Γραμματίου

Αριθμός 2592/1999

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Ε

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 28 Απριλίου 1999 με την εξής σύνθεση : Σ. Σαρηβαλάσης, Σύμβουλος της Επικρατείας, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Σ. Ρίζος, Α. Θεοφιλοπούλου, Σύμβουλοι, Μ. Καραμανώφ, Αικ. Χριστοφορίδου, Πάρεδροι. Γραμματέας ο Β. Μαντζουράνης.

Δ ι ά να δικάσει την από 4 Μαΐου 1995 αίτηση:

τ η ς Δευτεροβάθμιας Συνδικαλιστικής Οργάνωσης με την επωνυμία "ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ (Δ.Ο.Ε.)", που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ξενοφώντος αρ. 15Α, η οποία παρέστη με το δικηγόρο Ιω. Δραγασάκη (Α.Μ. 4989), που τον διόρισε στο ακροατήριο ο Πρόεδρος της Χρήστος Χρήστου,

κ α τ ά της Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Βοιωτίας, η οποία δεν παρέστη.

Με την αίτηση αυτή η αιτούσα Ομοσπονδία ζητεί να ακυρωθεί η υπ' αριθ. 30/7.2.1995 (ΦΕΚ Β 154/7.3.1995) απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου της Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Βοιωτίας.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Συμβούλου Σ. Ρίζου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο της αιτούσης Ομοσπονδίας, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους

./.

προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του Δικαστηρίου

Είδε τα σχετικά έγγραφα
και εσκέφθη κατά τον νόμο

Επειδή, για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως κατεβλήθησαν τα νόμιμα τέλη και το παράβολο (αριθμοί γραμματίων 1549582, 1549583/1995 και 2277138, 6129308/1995).

Επειδή, με την ως άνω αίτηση η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος, δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση των διδασκάλων και νηπιαγωγών της χώρας (βλ. άρθρα 1 και 4 του από 24.6.1987 καταστατικού, εγκριθέντος με την 3825/1987 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών), ζητεί την ακύρωση των διατάξεων των περιεχομένων στα άρθρα 15 και 16 του Οργανισμού των Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Βοιωτίας (υπ' αριθ. 30/7.2.1995 αποφάσεως του Νομαρχιακού Συμβουλίου Βοιωτίας, ΦΕΚ Β 154/7.3.1995). Με τις ανωτέρω διατάξεις καθιδρύεται στην ως άνω Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση "Γενική Διεύθυνση Κοινωνικών Υπηρεσιών", η οποία περιλαμβάνει, μεταξύ των άλλων, την "Διεύθυνση Παιδείας και Θρησκευμάτων". Στην τελευταία υπάγεται το "Τμήμα Παιδείας και Θρησκευμάτων", το οποίο περιλαμβάνει "όλες τις αρμοδιότητες που κατά την ισχύουσα νομοθεσία έχουν μεταβιβασθεί στους νομάρχες και ειδικότερα τις αναφερόμενες σε θέματα αφορώντα την προσχολική, τη στοιχειώδη, τη μέση, την επαγγελματική και την ανώτερη εκπαίδευση".

Επειδή, η υπόθεση είχε παραπεμφθεί στην Ολομέλεια

του Δικαστηρίου με την 263/1997 απόφαση του Τμήματος για να κριθούν ορισμένα συνταγματικής φύσεως ζητήματα. Με την 3442/1998 απόφασή της η Ολομέλεια έκρινε ότι με τον ν. 2218/1994, με τον οποίο ιδρύθηκαν οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις ως Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοικήσεως β βαθμού δεν περιορίζονται οι αρμοδιότητες του Κράτους (και δη των περιφερειακών του υπηρεσιών) σε τέτοιο βαθμό ώστε να υπάρχει αντίθεση του νόμου αυτού (και των τροποποιητικών αυτού ν. 2240/1994 και 2307/1995) προς τις διατάξεις 101 και 102 του Συντάγματος. Περαιτέρω εκρίθη ότι θα εξετάζεται εκάστοτε in concreto αν συγκεκριμένη αρμοδιότητα από τις μεταφερόμενες στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις ανήκει σε εκείνες οι οποίες επιτρέπεται κατά το Σύνταγμα να μεταφέρονται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως β βαθμού (νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις) ή σε εκείνες οι οποίες ανατίθενται από το Σύνταγμα στο Κράτος ως αποκλειστικές αρμοδιότητες αυτού (κεντρική ή περιφερειακή διοίκηση). Μετά την κρίση των ως άνω ζητημάτων η υπόθεση ανεπέμφθη στο Ε Τμήμα για τελική εκδίκαση.

Επειδή, νομίμως χωρεί η συζήτηση της υποθέσεως και χωρίς την παράσταση της Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Βοιωτίας, καθ' όσον σε αυτήν έχουν κοινοποιηθεί αντίγραφο της οικείας πράξεως του Προέδρου του Ε Τμήματος περί ορισμού Εισηγητού και δικασίμου καθώς και αντίγραφο της ως άνω 3442/1998 αναπεμπτικής αποφάσεως της Ολομελείας (βλ. από 3.12.1998 οικεία αποδεικτικά επιδόσεως του αρμοδίου δικαστικού επιμελητού του Πρωτοδικείου Λεβαδείας).

Επειδή, στο άρθρο 16 του ισχύοντος Συντάγματος ορίζονται τα εξής : "1. . . . 2. Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολήν του Κράτους . . . 4. Πάντες οι Έλληνες έχουν δικαίωμα

δωρεάν παιδείας . . . εις τα κρατικά εκπαιδευτήρια. 5. Η ανωτάτη εκπαίδευσις παρέχεται αποκλειστικώς υπό ιδρυμάτων αποτελούντων νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου . . . (τα οποία) τελούν υπό την εποπτεϊάν του Κράτους . . . 8. Νόμος ορίζει τας προϋποθέσεις και τους όρους χορηγήσεως αδείας προς ίδρυσιν και λειτουργίαν εκπαιδευτηρίων μη ανηκόντων εις το Κράτος . . . Η σύστασις ανωτάτων σχολών υπό ιδιωτών απαγορεύεται". Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι ο συνταγματικός νομοθέτης αναθέτει την αποστολή της παιδείας ευθέως στο Κράτος και αποκλείει την μεταφορά αρμοδιοτήτων σχετικών με αυτήν στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοικήσεως οποιουδήποτε βαθμού. Ειδικότερα, ως προς την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση το ισχύον Σύνταγμα ακολουθεί στο θέμα αυτό την παράδοση των προηγουμένων Συνταγμάτων 1911, 1927 και 1952 και αναγνωρίζει την αποκλειστική ευθύνη και αρμοδιότητα του κράτους για την διοίκηση, την εποπτεία και την λειτουργία των δημοσίων εκπαιδευτηρίων, σε απόκλιση από τα πρώτα ελληνικά Συντάγματα, τα οποία είχαν αναγνωρίσει ως υπόθεση των Δήμων την "δημοτική" εκπαίδευση και για την εκπλήρωση της οποίας το Κράτος απλώς συνέτρεχε αυτούς "κατά το μέτρον της ανάγκης των" (άρθρο 11 παρ. 1 Συντ. 1844, άρθρο 16 εδ. 1 Συντ. 1864). Το Σύνταγμα επιτρέπει μόνον την ίδρυση και λειτουργία εκπαιδευτηρίων πρωτοβαθμίου ή δευτεροβαθμίου εκπαιδύσεως από ιδιώτες υπό όρους και προϋποθέσεις καθοριζόμενες από τον νόμο. Συνεπώς, υπό το ισχύον Σύνταγμα, είναι ανεπίτρεπτη η διά νόμου ή με κανονιστική πράξη της διοικήσεως αναγνώριση υπέρ Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως αρμοδιοτήτων σχετιζομένων με την διοίκηση και λειτουργία της δημοσίας εκπαιδύσεως, η οποία, κατά τα ήδη

κριθέντα, ουδέποτε δύναται να θεωρηθεί ως "τοπική υπόθεση" (βλ. Σ.τ.Ε. 563/1979 και Π.Ε. 254, 255/1996, Π.Ε. 185/1999).

Επειδή, οι προσβαλλόμενες διατάξεις του Οργανισμού της Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Βοιωτίας, καθ' ο μέρος αναφέρονται στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, με την οποία σχετίζεται το αιτούν Σωματείο είναι ανίσχυρες ως αντικείμενες στις ανωτέρω παρατεθείσες συνταγματικές διατάξεις. Διότι με αυτές αναγνωρίζονται στην περί ης ο λόγος Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, οργανισμό τοπικής αυτοδιοικήσεως β βαθμού, αρμοδιότητες σχετικές με την εποπτεία και την διοίκηση της πρωτοβαθμίου εκπαίδευσως, οι οποίες προ της κρινομένης διοικητικής μεταρρυθμίσεως, ανήκαν στον Νομάρχη ως όργανο του Κράτους. Συνεπώς, γινομένης δεκτής της κρινομένης αιτήσεως, οι διατάξεις αυτές πρέπει να ακυρωθούν.

Διὰ ταύτα

Δέχεται την κρινόμενη αίτηση.

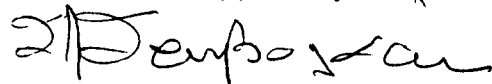
Ακυρώνει τις διατάξεις των άρθρων 15 και 16 του Οργανισμού των Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Βοιωτίας (υπ' αριθ. 30/7.2.1995 αποφάσεως του Νομαρχιακού Συμβουλίου Βοιωτίας, ΦΕΚ Β 154/7.3.1995), καθ' ο μέρος αναφέρονται στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

Επιβάλλει στην Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Βοιωτίας την δικαστική δαπάνη της αιτούσης Ομοσπονδίας εκ δραχμών πενήντα έξη χιλιάδων (56.000).

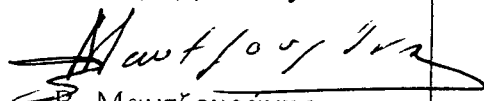
Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα την 24 Μαΐου 1999

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος

Σ. Σαρηβαλάσης

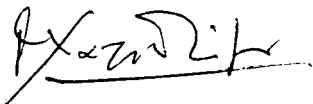
Ο Γραμματέας

Β. Μαντζουράνης

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 5ης Αυγούστου 1999.

Ο Πρόεδρος
του Β Τμήματος Διακοπών

Θ. Χατζηπαύλου

Η Γραμματέας του Ε Τμήματος

Γ. Σακελλαρίου